

hvad sker saa? Saa sker der det, at den Embedsmand, som den højtærede Minister har Ansvaret for, paa Statens Bekostning udsender en Beretning, der fylder lige saa meget som hele den Beretning, Hedekommissionen havde indsendt, og denne Beretning var en afgjort Kritik mod Hedekommissionens Arbejde. Det er dette, jeg paatalte, og den Paatale kalder den højtærede Minister altsaa illoyal. Men skønt han trykte denne Kritik op i Statens Planteavlsudvalgs Beretning, havde Kontorchefen endnu ikke faaet tilstrækkeligt Afløb, men sendte et Særtryk af Statens Planteavlsudvalgs Beretning til Rigsdagens Medlemmer og til mange andre. Det var Sparsommelighed, det var Loyalitet! Jeg fremdrog det her for Rigsdagen, men saa kom den højtærede Minister i Gaar og bebrejdede mig Illoyalitet paa dette Spørgsmaal. Jeg siger: Man maa være langt ude og langt nede, naar man griber til den Slags Midler. Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, at det forekommer mig ikke — jeg har forklaret den saglige Begrundelse, jeg havde til at gaa imod de 8 000 Kr. —, det forekommer mig ikke, at man den ene Dag kan staa ude i Husmandskredse og tale kønne Ord om, at man skal gøre Adgangen til Jord saa billig som muligt, og næste Dag staa inde i Administrationen, som Led af Administrationen, og være med til at fordyre denne Lovgivning. Her er ganske vist Tale om, at man faar en længere Afdragsfrihed, at man bliver fri for at afdrage i to Aar, det vil sige, man faar en Lettelse gennem to Aar paa 105 Kr. aarlig. Men saa siger man samtidig til disse Husmænd: I faar en Rentebyrde lige fra første Færd paa 90 Kr., og den Rentebyrde vedbliver at følge jer. Jeg synes, der maa være nogen Overensstemmelse mellem de Ord, der falder, naar man staar ude i Husmandskredse, og den Gerning, man gør, naar man staar inde paa Rigsdagen. I øvrigt maa jeg sige, at jeg ret ofte, naar jeg stod ude blandt Husmænd, har mødt den Opfattelse, at blot man gned en lille Smule paa det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, tittede Hr. Madsen-Mygdals Ansigt frem, og blev man ved med at gnide lidt mere, kom det ærede Medlem Hr. Pinstrup frem. Det skulde være Udtryk for, at den radikale Sag for det ærede Medlem kun var en ydre Politur, der endogsaa sad meget løst, at den indre Kærne ikke rigtig passede sammen med den ydre radikale Politur. Jeg har Gang paa Gang, naar jeg har mødt dette, forsvaret det ærede Medlem, men efter at jeg har hørt det ærede Medlems

Ordførelse her forleden Dag, synes jeg ikke, at man behøvede at gnide paa det ærede Medlem for at faa Landbrugsministeren frem, han kom af sig selv. Jeg ved ikke, om vi skal til at synge den gamle Sang:

„Atter det skilte bøjer sig sammen,
een Gang i Tiden vorder det eet.“

Jeg synes, der er Tegn i Luften, som tyder derpaa; indenfor det radikale Parti har man talt om det midtsamlende Parti; under Brask og Bram opstillede de Radikale Nis Nissen i Sønderjylland, og deres Talere og Presse fremstillede dette, som om de stod

Anden Næstformand (Parkov): Jeg anmoder det ærede Medlem om at vende tilbage til den foreliggende Sag.

Olufson: Jeg skal følge den højtærede Formands Henstilling, men jeg maa sige, at dette har med den foreliggende Sag at gøre, fordi det netop omhandler det radikale Partis Stilling til Jordspørgsmaalet, det Spørgsmaal, vi behandler her i Dag.

Anden Næstformand (Parkov): Naar jeg har anmodet det ærede Medlem om at vende tilbage til den foreliggende Sag, er det, fordi jeg finder, at det Spørgsmaal, det ærede Medlem nu behandler, ikke hører hjemme under den foreliggende Sags Behandling, og det maa det ærede Medlem bøje sig for.

Olufson: Saa maa jeg sige til det radikale Parti, at dets Stilling til Jordspørgsmaalet, som her kommer til Kende, har faaet adskillige Grundskud netop derigennem, at de indenfor deres eget Partis Rammer har faaet Forslag frem, der tager bestemt Afstand paa alle afgørende Punkter, og det er maaske netop derfor, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen nu begynder at falde i Armene paa Landbrugsministeren, fordi Jordspørgsmaalets Løsning netop for det midtsamlende Demokrati er det første, og derfor forstaar jeg godt, at det ærede Medlem var meget ilde berørt ved ikke at kunne faa Socialdemokratiet med og komme til at staa som dettes Ordfører i denne Sag.

Den højtærede Landbrugsminister begyndte med at fortælle mig, at Venstre havde indført den kommunale Valgret, det har jeg aldrig benægtet, saa i og for sig er jeg ikke kommet med nogen uhistorisk Kendsgerning, men, som jeg fremførte i Gaar, gik Venstre, den Gang den kommunale Valgret var gennemført i 1908, ud og fortalte, at nu var den privilegerede Valgret